

„Tudományos” cenzúra a Kurultájon?

Valakik cenzúrázták az őstörténeti irodalmat. Elsősorban a rovásírással foglalkozó könyveket tiltották ki.

Az üldözés formái

Hasonló - a székely rovásírás, valamint a magyar őstörténet kutatói és művei ellen irányuló - tiltással többször is találkoztam már az elmúlt évtizedekben.

Csontos Péter barátom lakásáról például teherautóval hordta el az „ÁVÓ” a magyar őstörténeti irodalmat néhány éve. Péter a könyvtárát jórészt az őstörténetünk kutató Zakar András atyától, Mindszenty bíboros titkáráról örökölte. Ahogyan Mindszenty József bíboros és Zakar András atyát, úgy a hagyatékát is keményen üldözte a pártállam is, meg az elmaradt rendszerváltás után a nyakunkra került ballib csürhe is. Péternek évekig tartó vezgatórában volt része az ügyesség és a rendőrség részéről, amíg végre megszüntették az elene kreált hazug eljárást.

Ezt folytatják most tovább egyesek a „tudomány” nevében.

A könyvkereskedések tulajdonosai (magyargyűlölő pénzemberek) utasítják időnként a beosztottaikat, hogy ezt, vagy azt a szerzőt és kötetet ne árúsítsák. Amikor rám kerül a sor, akkor a beosztottak elnézést szoktak kérni és javasolják, hogy egy év múlva hozzam vissza a könyveimet, addigra a tulaj elfeledkezik a dolgról. Amikor visszaviszem, akkor minden gond nélkül árulják tovább a székely rovásírásról írt köteteket. Nem is igazán értem ezeket a tilalmakat, hiszen hasznuk van a köteteknek. Úgy tűnik, néha olyan erős és vak a gyűlöletük, hogy inkább a több száz ezer forintos veszteséget is vállalják, csak ne árúsítsanak magyar kultúráról tájékoztató irodalmat.

Ezekben az esetekben sohasem kaptam indoklást. Minden érintett természetesnek vette, hogy a székely rovásírásról írt kötetekkel szemben nem érvényesek a szokásos könyvkereskedelmi és etikai normák. Ha a Fidesz-kormányzat 1999-ben kitilthatta a székely rovásírásról a Frankfurti Nemzetközi Könyvkiállításról, akkor egy könyvkereskedő is bármikor megteheti ugyanezt a saját boltjában. Nem kell szégyenkeznie, sőt ez előtt a ballib csürhe előtt büszke is lehet a magyar kultúra gyöngyszeme ellen irányuló kirekesztésre. A mocsár ugyanis úgy tudja, hogy a székely rovásírás eleve utálatos valami, amivel nem szabad foglalkozni (az egyik ismerősömnek az egyetemi professzora adta pontosan ezt a tanácsot az egyetem elvégzésekor).

Kik is azok a rovásüldözők?

Nem sorolom fel, hogy melyik kereskedésben tiltották már ki a polcokról a köteteket. Bevallom, némi elégtétellel értesültem arról, hogy egyik-másikuk azóta csödbe is ment. Nem kár értük. Ha nem lesz egyetlen ilyen könyvesbolt sem szép hazánkban, akkor majd eladjuk a köteteket féláron a net és a néhány becsületes kereskedő segítségével.

Azért lehetne féláron adni a köteteket a neten, mert ez a becsületet hírből sem ismerő ballib terjesztői társaság eleve igényt tart a kötet árának a felére, a másik felének a kifizetéséről meg rendre elfeledkezik. Nem küldenek fogyasztási jelölést, de ha véletlenül megkérdezem, hogy fogyott-e a bizományba átadott könyvmennyiség, akkor mindig éppen rosszkor zavarom őket.

A néha mégis elküldött fogyasztási jelölés rendszerint tele van hazugsággal. Régen eladták, vagy átadták másnak a könyveimet, de úgy állítják be, mintha még raktáron lenne. Amelyik könyvterjesztőnek tucatnyi boltja van, bizvást számíthat arra, hogy nem tudom mindet ellenőrizni. Emlékszem egy esetre, amikor a nemzeti oldal egyik nagyra becsült könyvterjesztőjénél érdeklődtem, hogy mennyit adott el „A magyarság jelképei” c. kötetemből, azt válaszolták, hogy alig fogyott, például az egi boltban is 51 darab van még raktáron. Akkor vettem a fáradságot, felhívtam az egi boltot, s két perc alatt kiderült, hogy csak egyetlen eladatlan példányuk van. A kötet bolti ára 4000 Ft, ami azt jelenti, hogy ezzel az egyetlen ócska

hazugsággal 100 000 Ft-ot akartak kihúzni a zsebemből. Ez a fideszbarát könyvterjesztő sohasem kért bocsánatot ezért, vagy a többi jellemtelenségéért, de sikertelen kísérletet tett a boltjából való kitiltásomra, amikor a pénzem után járó kamatot megérzeltem kérti tőle. Azért állt el tőle, mert sikerült megtalálnom vele a megfelelő hangot. Jeleztem ugyanis, hogy híre mehet az eljárásának.

A könyvterjesztők többsége nem csak a fogyásijelentés küldésével áll hadilábon, hanem a kiállított számlákat sem szereti kifizetni. Ha ráírom, hogy a fizetési határidő 10 nap, akkor azt átjavítják egy-két hónappal későbbi időpontra - de akkor sem fizetnek. Ha reklamálok, akkor még ők vannak megsértődve. Ha kamatot merek emlegetni (arra hivatkozva, hogy én 18%-os kamatra vagyok kénytelen kölcsönt felvenni, miközben ők 400 000 Ft-omra ülnek), akkor vihetem haza a köteteket a „nemzeti” lepelbe burkolózó könyvesboltláncokból. Mint azt az egyik fideszbarát kereskedő említette volt „Ilyen alakokkal” nem akarnak üzleti kapcsolatot tartani (az volt az egyetlen baj velem, hogy az első - eredménytelen - fizetési felszólításom után a másodikban már udvariassan bár, de a kamat kiszámlázásának lehetőségét is meg mertem említeni). A felesége két héttel korábban köszönte meg nekem, hogy csak évente egyszer számlázom ki a tartozásukat s ezzel támogatom a kereskedésüket.

szereleg a nagyérdemű előtt. Sikerrel, pedig a népszerű tulajdonos a négyesem közötti beszélgetésben nem tiltakolt, hogy üzleti érdekből ad ki és terjeszt nemzeti jellegű, sőt akár antiszemitának is minősített szövegeket.

Szakmaiságra hivatkozva dobják ki a tudományt?

Ez a mostani eset annyiban különbözik az előzőktől, hogy valamelyest megindokolták az üldözést. Arra hivatkoztak, hogy a szakmailag értéktelen műveket nem akarják az értékesek mellett árulni. Az a körülmény azonban fel sem merülhetett a cenzorokban, hogy ezzel a tilalommal magát a tudományt rekesztik ki, mert ez náluk valójában nem is szempont.

A cenzorok által értékesnek minősített (azaz hazug) kötetek a régen lejáratosított finnugrista őstörténeti képet szeretnék továbbra is terjesztetni. Érthető, hogy a szerzőiket és a kiadóikat bosszantja, az üzleti lehetőségeiket korlátozza a tudományos igényű kritikát orruk alá dörzsölő konkurrencia. Ilyen esetekben lehetne izgalmas tudományos konferenciát szervezni, például a székely rovásírás eredetéről. Ha ott szabadon meg lehetne vitatni minden felmerülő kérdést, akkor abból igen sokat tanulhatna a közönség. Ez az akadémikus társaság azonban a szükséges tudás hiányában nem a tudományos igényű megmértetést vállalja, hanem a cenzúrát szervezi meg.

Kérem az olvasót, tekintsen el a szerénytelenségtől, de számomra teljesen nyilvánvaló - és bármilyen tudományos igényű vitában meg is tudom ezt az álláspontomat védeni - hogy a kötetekben olvashatja az olvasó az írástudomány legújabb és legizgalmasabb felfedezéseit. Azaz a tudomány mai álláspontját - akár az íráselméletéről, akár az írástörténetéről van szó. Alább erre még visszatérek a módszer és a hiteles leletek kapcsán.

A Kurultajos tilalom

Ez a mostani eset Püski István könyvterjesztővel történt, aki évtizedek óta haszonnal árulja a könyveimet a család tulajdonában lévő, nagy tisztelőnek emlegetett nemzeti könyvesboltban. Ha jól értem a híradásokat, arra kérték őt a Kurultáj szervezői, hogy ne állítson ki bizonyos köteteket s ő talán engedett is ennek a nyomásnak - amivel (ha valóban így történt) nem öregbítette a hírnevét.

Hiába, az üzleti szempont nagy úr. Egyeseknek még a nemzeti és tudományos érdekek fölül is kerekedik.

A kitiltott kötetek listáját a neten el lehet olvasni s némi örömmel nyugtáztam, hogy a jegyzék végén szerepel két általam jegyzett kötet is. Azt jelzi ez, hogy nem éltem hiába.

Püski István korábbi véleménye a most kitiltott kötetek egyikéről

A dologban különösen szórakoztató, hogy az 1998-ban megjelent „A székely rovásírás eredete, a vízözön káoszából kiemelkedő istenek hagyatéka” című és alcímű kötetemről - amely most tudománytalan

minősített cenzorok által - annak idején éppen Püski István mondta nekem, hogy tudománytalan.

Ez bátor és rokonszenves dolog volt tőle, de - sajnos - a kritikáját ő sem tudta tudományos igényességgel megfogalmazni. Pedig erre vágyom már évtizedek óta, hogy akadjon egy a bírálóm közül, aki ért az írástörténethez és képes tudományos igényű kritikát gyakorolni az álláspontom felett. Az effajta kritika ugyanis előbbre vinné a tudományt. A bíráló által esetleg feltáráható valódi ellentmondás gondolkodásra készíthetné a résztvevőket, s a végén új felismerések születhetnének belőle. Azonban ilyesmiről nincs szó. A kereskedők és a „szakemberek” igen ritka bírálata a pusztá jelzőosztogatásban merül ki, esetleg megtoldva egy gúnyos mosollyal - amivel azonban a tudomány nem sokra megy.

Visszakanyarodva Püski István értékelésére, ezt akkor is a hozzá nem értése jeleként, derűsen vettem tudomásul. Aki nem foglalkozik érdemben egy tudományterülettel, az nem is érthet hozzá. Az persze elvárható lenne, hogy a tudatlan ne gondolja magát a tudományos terület szakértő bírójának - de a népek már ilyenek. Van véleményük és azt el is mondják, akár okos az a vélemény, akár nem okos - ami végeredményben rokonszenves és támogató dolog. A világot akkor tudjuk jobbra tenni, ha szövegeink megismerjük egymással és megbeszéljük a kérdéseket.

Amikor megkérdeztem tőle, hogy mit tart tudománytalannak benne, az „a vízözön káoszából kiemelkedő istenek hagyatéka” alcímre hivatkozott. Egy átlagos könyvesboltostól nem is várható el, hogy a címlapnál mélyebben is megismerje az általa árúsított kötetekbe foglalt tudományt.

Azt válaszoltam a bírálómnak, hogy a székely rovásírás a vízözön (azaz a jégkorszak) idején, vagy azt megelőzően keletkezhetett, s eredetileg az ősvallás szolgálatában állt. Ennek megfelelően az antik írásokat a hagyomány rendszerint valamilyen isten ajándékának tartja. A főnóciákat például a Thot istennel azonosított Tautosz (azaz egy tátos/táltos) tanította az írás művészetére. A tanító istenek pedig, mint a sumer Oannes is, gyakran a tengerből emelkedtek ki.

Ezeket az információkat fogja össze egyetlen félmondatban a kötetem megbírált alcíme. Ha egy kicsit költőibbre sikerült az akadémikus áltudományban szokásosnál, az azért van, mert az írásunk valóban a vízözön káoszából kiemelkedő istenek (kultúrhéroszok) hagyatéka. Azaz meg kell érteni az alcímet, s akkor nem tűnik tudománytalan a dolog. A megértéséhez azonban elegendő idő és megfelelő elme szükségeltetik - s nem mindenki rendelkezik ilyesmivel.

Püski István a Kurultajos cenzúra létéről adott tájékoztatással végső soron megvédte a köteteket. Remélhető ugyanis, hogy a cenzorok egy pillanatra elbizonytalanodnak a lelepleződés miatt. Köszönet érte!

Róna-Tas András és Bálint Csanád hasonló véleménye

Ezeket az urakat az akadémikus áltudomány szakértőként tartja számon. Ezért történhetett, hogy amikor a Fidesz-kormány 1999-ben a német külügyminisztérium kérésének megfelelően ki akarta tiltani a székely rovásírásról a Frankfurti Nemzetközi Könyvkiállításról, akkor ezekhez az engedelmes urakhoz fordult. Ők aztán a kérésnek megfelelően nem is javasolták a most tudománytalan minősített kötet kiállítását sem. Nem is lett kiállítás azon a standon, csak tőle két méterre.

A közönség értékelése

Ez a kitiltott kötet már a negyedik kiadásban jelent meg, a boltokban folyamatosan kapható és nagyon örülök neki, hogy közvetve-közvetlenül, hatással volt és van a magyar közönségre. Ebben fogalmaztam meg azt a felismerésemet, hogy a székely írás a kőkori ősvallás hagyatéka. Az ősvallás szerepét nem sokan értették meg; de a kőkori eredetű sokak számára elfogadottá vált (ez azonban csak népszerűségi szempont, mert egy tudományos tételt nem szükséges népszavazással aláírásztani). Például - mások mellett - ez a mű készítette arra Varga Csabát, hogy felhagyjon filmkészítő-grafikus tevékenységével és írjon néhány igen érdekes, sikeres, rovásírással foglalkozó kötetet - amelyben a székely írás kőkori eredetét fejtejtete ki. Kapok is érte szemrehányást tőle, ha találkozunk, mert írástörténészként kevesebbet keres, mint filmesként keresett. Ehhez jött most ráadás-ként ez a kitiltás...

A kötetem negyedik kiadására úgy került sor, hogy egy könyvesboltban elfogyván az összes példány, a derék kereskedő felhívott telefonon, s amikor megtudta, hogy nincs több műpéldány a raktáron, a megrendelésével hozzájárult az újabb kiadáshoz. Isten áldja meg érte őt is, meg a kereskedését is!

(folytatása a 6. oldalon)